

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 3Tdo/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010042
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:6220010042.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Jany Kostolanskej a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom 28. mája 2025 v Bratislave, v trestnej veci obvineného H. P. a spol., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvinenej E. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. apríla 2021, sp. zn. 4To/87/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku per analogiam sa dovolanie obvinenej E. P. o d m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej tiež „súd I. stupňa“) z 10. augusta 2020, sp. zn. 3T/16/2020, bola obvinená E. P. uznaná za vinnú v bodoch 1/, 2/, 3/ a 4/ pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b), písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j), § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe v ňom uvedenom.

Za to jej súd I. stupňa uložil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e), § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obvinenú zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 18. augusta 2019 (pozn. správne malo byť 12. augusta 2019 vzhľadom na ďalej označené opravné uznesenie), sp. zn. 3T/24/2019-92, v spojení s uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš z 11. novembra 2019, sp. zn. 3T/24/2019-98, vo výroku o treste, ktorým bola uznaná za vinnú pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a za to odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený a zároveň uložený probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe určenej na 3 roky, s povinnosťou spočívajúcou v príkaze nahradiť poškodenému E. U. škodu v sume 8 800, eur a uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľným spôsobom o zamestnanie, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V adhéznom výroku jej podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému D. Z. škodu v sume 908 eur, poškodenej C. s.r.o. škodu v sume 1 019,76 eur a poškodenému W. V. v sume 978,50 eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „odvolací súd“) odvolania obvinených H. P., R. E. a E. P. proti uvedenému prvostupňovému rozsudku uznesením z 1. apríla 2021, sp. zn. 4To/87/2020, podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

* * *

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala obvinená prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatňujúc v ňom dovolacie dôvody upravené v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. h) Trestného poriadku, výslovne uvádzajúc, že dovolanie podáva voči uzneseniu odvolacieho súdu v spojení s prvostupňovým rozsudkom „v časti výroku o zrušení výroku o treste podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona“.

K označeným dovolacím dôvodom uviedla spoločnú argumentáciu pozostávajúcu výlučne z námietky proti nesprávne ukladanému súhrnnému trestu, keď súd I. stupňa v odsudzujúcom rozsudku mal zrušiť nielen výrok o treste rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 12. augusta 2019, sp. zn. 3T/24/2019, ale aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta z 8. októbra 2019, sp. zn. 2T/1/2019, pretože týmto rozsudkom bola uznaná za vinnú zo spáchania skutku z 15. júna 2018, t. j. skutku spáchaného skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 12. augusta 2019, sp. zn. 3T/24/2019. Vyslovila preto presvedčenie, že skutky spáchané a prejednávané Okresným súdom Veľký Krtíš vo veciach vedených sp. zn. 3T/16/2020 a sp. zn. 3T/24/2019 a Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 2T/1/2019 predstavujú „zbiehavú“ trestnú činnosť. Uvedené pochybenie nenapravil ani odvolací súd v napadnutom uznesení.

Navrhla preto, aby dovolací súd v zmysle § 386 ods.1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v jej neprospech a súčasne, aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok (pozn. správne „uznesenie“) odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu I. stupňa a tomuto podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

* * *

Prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš (ďalej tiež „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvinenej vyjadril nestotožnenie sa s jeho dôvodmi, hodnotiac rozhodnutia súdov oboch inštancií v tejto veci ako zákonné a spravodlivé.

V reakcii na dovolaciu argumentáciu v podstatnom uviedol, že v danej veci mal byť uložený súhrnný trest za zločin, ktorého sa obžalovaná dopustila skôr, ako bol vyhlásený prvostupňový odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 18. augusta 2019 (pozn. správne 12. augusta 2019), sp. zn. 3T/24/2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš z 11. novembra 2019, sp. zn. 3T/24/2019, ktorým bola obvinená uznaná za vinnú zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Súd teda postupoval správne, keď zrušil výrok o treste v označenej trestnej veci. Súhlasil s tým, že obvinená sa skutkov dopustila predtým, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Galanta z 8. októbra 2019, sp. zn. 2T/1/2019, avšak súd postupoval správne, keď uvedený výrok o treste nezrušil a podmienený trest nechal naďalej v plnosti. Poukázal na to, že obvinenej plynuli zároveň dva podmienené tresty, a to vo veci vedenej Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 3T/24/2019 (12. augusta 2019 uložený podmienený trest, ktorý obvinenej končil 13. augusta 2022), ako aj vo veci vedenej Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 2T/1/2019 (taktiež 8. októbra 2019 uložený podmienený trest, ktorý obvinenej končil 8. októbra 2022). Z uvedených dôvodov preto podľa jeho názoru dovolacia argumentácia neobstojí, pričom navyše dal do pozornosti, že uvedené pochybenie obvinená ani vo svojom odvolaní nenamietala. Motívom jej dovolania je skutočnosť, že vo veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/1/2019 jej zrejme hrozí premena 3 - ročného trestu.

Navrhol preto dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku zamietnuť (pozn.: v označenom ustanovení je upravené „odmietnutie“ dovolania).

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) zistil, že dovolanie v čase jeho podania smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom

stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde na to určenom (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), pričom spĺňalo aj podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku aj obsahové náležitosti v zmysle § 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Vecnému (meritórnemu) prieskumu výroku o treste napadnutého rozhodnutia (rozumejúc ním v dvojinštančnom súdnom konaní prvostupňový rozsudok v spojení s uznesením odvolacieho súdu ako celok) však bráni ďalej uvedená procesná prekážka.

Z obsahu spisu totiž vyplýva, že v čase po podaní dovolania v štádiu prebiehajúceho dovolacieho konania v posudzovanej trestnej veci Okresný súd Lučenec rozsudkom z 5. septembra 2024, sp. zn. VK-3T/16/2020, podľa § 405b ods. 1, veta druhá Trestného poriadku s poukazom na § 405a ods. 1 Trestného poriadku v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona zrušil z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 10. augusta 2020, sp. zn. 3T/16/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. apríla 2021, sp. zn. 4To/87/2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra z 24. júla 2024, sp. zn. 6Pp/11/2024 a uznesením Okresného súdu Trnava z 2. októbra 2023, sp. zn. 10Pp/67/2023, výrok o treste vo vzťahu k obvinenej a uložil jej nový primeraný trest.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, 3 písm. e), § 42 ods. 1 Trestného zákona jej uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 4 mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obvinenú zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Ďalej podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 18. augusta 2019 (pozn. správne 12. augusta 2019), sp. zn. 3T/24/2019-92, v spojení s uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš z 11. novembra 2019, sp. zn. 3T/24/2019-98 výrok o treste, ktorým bola obvinená uznaná za vinnú zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a za to odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený a zároveň uložený probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej určenej na 3 roky, s povinnosťami spočívajúcimi v príkazoch nahradiť poškodenému E. U. škodu v sume 8 800 eur a zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľným spôsobom o zamestnanie, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvinená teda podala v posudzovanej trestnej veci proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. apríla 2021, sp. zn. 4To/87/2020, dovolanie, ktoré smeruje (výslovne aj obsahom argumentácie) proti výroku o treste, ktorý v čase podania dovolania (26. júna 2024) síce existoval, avšak počas dovolacieho konania, ešte pred rozhodnutím dovolacieho súdu zanikol - bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 5. septembra 2024, sp. zn. VK-3T/16/2020, ktorý nadobudol voči obvinenej právoplatnosť 21. septembra 2024.

Z uvedeného vyplýva, že dovolanie obvinenej v čase jeho posudzovania na neverejnom zasadnutí dovolacieho súdu je dovolaním proti už zrušenému (neexistujúcemu) výroku (o treste) dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,

h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Proti iným rozhodnutiam je prípustné podať dovolanie len v rozsahu § 371 ods. 2 Trestného poriadku, vo vzťahu ku ktorým je však jedinou oprávnenou osobou výlučne minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Pod vecný obsah posudzovania otázky prípustnosti dovolania v zmysle týchto ustanovení je potrebné zahrnúť nielen prípady, keď dovolateľ smeruje dovolanie proti rozhodnutiam neuvedeným v týchto ustanoveniach, ale aj prípady keď dovolanie síce proti niektorému z týchto rozhodnutí smeruje, avšak neskôr dovolaním napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť zanikne v inom zákonom predpokladanom osobitnom type konania (mimo dovolacieho konania), ktorého výsledkom môže byť taktiež (obdobne ako v dovolacom konaní) zrušenie právoplatného súdneho rozhodnutia v trestnom konaní (alebo jeho časti).

V prípade konkurencie (súbežného priebehu) dovolacieho konania a takéhoto osobitného typu konania, v rámci ktorých podlieha prieskumu súbežne rôznymi súdnymi autoritami identické rozhodnutie v trestnom konaní, skoršie zrušenie súdneho rozhodnutia (alebo jeho časti) v tomto osobitnom konaní v ďalšom bráni dovolaciemu súdu v meritórnom prieskume takého (skôr zrušeného) rozhodnutia (alebo jeho časti), pretože rozhodnutie (alebo jeho časť) preskúmané dovolacím súdom medzičasom stratilo základnú vlastnosť - jeho právoplatnosť nevyhnutne spätú s existenciou rozhodnutia (t. j. stavom, keď toto rozhodnutie medzičasom na základe iného rozhodnutia nebolo zrušené). Z pohľadu dovolacieho súdu tak ide o procesnú situáciu zániku samotného predmetu dovolacieho prieskumu.

Zjednodušene vyjadrené, dovolacím súdom v dovolacom konaní môže byť vecne preskúmané len právoplatné existujúce rozhodnutie alebo jeho relevantná časť.

V takejto procesnej situácii preto odvolací súd hodnotí aj dovolanie, ktoré síce v čase jeho podania bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné, ako dovolanie neprípustné práve z dôvodu existencie právnej skutočnosti, ktorá nastala až neskôr (po podaní dovolania), a v dôsledku ktorej dovolaním napadnuté rozhodnutie zaniklo.

Aplikujúc uvedené na posudzovanú trestnú vec tak dovolanie obvinenej aktuálne (v čase rozhodovania dovolacím súdom) je dovolaním proti výroku o treste, ktorý bol právoplatným súdnym rozhodnutím iného súdu v osobitnom type konania zrušený (podľa § 405b ods. 1 veta druhá Trestného poriadku v súvislosti so zánikom trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona), preto dovolací súd k dovolaniu obvinenej - ktoré (v čase jeho posudzovania) smeruje proti už neexistujúcemu (zrušenému) výroku o treste - pristupoval obdobne, ako by bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a z toho dôvodu toto dovolanie odmietol pri analogickej aplikácii § 382 písm. f) Trestného poriadku.

Toto uznesenie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.